

Arrest

nr. 350 229 van 13 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 26 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2025.

Gelet op het oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, loco advocaat C. MANDELBLAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 10 februari 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 1 december 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 december 2025 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) 1976 in Maquela do Zombo. Op uw vijftiende verhuisde u naar de hoofdstad Luanda. In 2013 leerde u T. P. kennen. U begon voor haar te

werken als huishoudhulp. U werd goed behandeld en had een goede band met T.. In november 2024 stelde zij u voor om voor haar moeder in België huishoudhulp te worden. U ging akkoord, omdat u zo hoopte uw familie in Angola te kunnen ondersteunen.

Op 28 januari 2025 verliet u Angola met het vliegtuig en een paspoort. U kwam aan in België op 29 januari 2025 en werd onmiddellijk naar het huis van Maria, T.'s moeder, gebracht. U werkte samen met Nadine en Janine, maar u werd elke dag door hen beledigd. Eén van hen belde T. en stelde dat u Maria slecht behandelde. Na een week hield u de beledigingen niet meer uit en vertrok u.

Bij terugkeer naar Angola vreest u om vermoord te worden door T. en haar familie, omdat T. betaalde om u naar België te brengen. Ze bedreigde tevens uw dochter in Angola.

Ter staving van uw asielmotieven legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Angola vreest u om vermoord te worden door T. en haar familie, omdat T. betaalde om u naar België te brengen (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 1.12.2025, hierna CGVS, p.19).

1. U geeft geen zicht op uw reële identiteit en levensomstandigheden in Angola.

1.1 De informatie te lezen uit de VISHIT stemt niet overeen met uw verklaringen op het CGVS en suggereert dat u zich ruim voor uw beweerde vertrek uit Angola in België bevond.

- Op het CGVS verklaart u J. F. M. te heten en geboren te zijn in Maquela do Zombo (CGVS, p.3-4). In de VISHIT staat u geregistreerd onder de naam F. P. N., met geboorteplaats Cabinda (zie administratief dossier).

- Om een Angolees paspoort te verkrijgen is het noodzakelijk om een Angolese identiteitskaart en geboortecertificaat voor te leggen, samen met het afnemen van biometrische gegevens (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw verklaring dat Filomena Pemba Ngoma de persoon was die uw paspoort in orde bracht houdt dus geen steek (CGVS, p.24-25).

- U stelt dat u voor 28 januari 2025 nooit eerder een paspoort had of een visum aanvraagde (CGVS, p.18). Uit de VISHIT valt af te leiden dat u reeds op 14 december 2023 een visum kreeg uitgereikt en het dus nog eerder moet hebben aangevraagd, met een paspoort geldig van 19 juli 2023 tot 19 juli 2038.

1.2 U legt niet doorleefde en tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw familie. Bijgevolg bent u niet oprecht over uw levensloop en familiale situatie in Angola voor uw vertrek.

- U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw vader plots overleed in 2002 (zie DVZ d.d. 29.10.2025, p.7). Op het CGVS verklaarde u echter dat uw vader overleed in 2023 (CGVS, p.5).

- U kent enkel de naam van uw vader en weet niets van hem of zijn overlijden, omdat hij uw moeder verliet. Nochtans verliet uw vader uw moeder pas toen u negen jaar oud was (CGVS, p.5).

- U stelt dat u in Maquela do Zombo samenwoonde met uw moeder en uw zus en op uw vijftiende naar Luanda te zijn verhuisd (CGVS, p.4). Als u op uw vijftiende naar Luanda verhuisde, zou dat neerkomen op 1991, terwijl uw zus pas geboren is in 1996 als zij 29 jaar oud is (CGVS, p.5-6).

1.3 Het CGVS merkt het volgende op met betrekking tot uw voorgehouden analfabetisme.

- U legt niet doorleefde verklaringen af met betrekking tot uw jeugd. U stelt het ene moment dat u altijd wegliep van school en bij mensen langs ging om hun haar te vlechten (CGVS, p.6). Het volgende moment stelt u dat niet wegliep van school, maar dat er geen geld was om naar school te gaan (CGVS, p.7).

- U gevraagd wat u dan deed tijdens uw jeugd als u niet naar school ging, stelt u water te verkopen zodat u geld kon opsturen naar Uige. U dan opnieuw gevraagd wat u deed toen u nog thuis woonde stelt u eerst dat u niets deed, om pas later te verklaren dat u uw moeder hielp met verkopen (CGVS, p.7).

- U verklaart dat u naast Portugees ook vloeiend Lingala spreekt (zie administratief dossier). Bovendien leert u Frans in het centrum (CGVS, p.13).

- U slaagde er reeds in het verleden in om een visum aan te vragen (zie supra).

1.4 Uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg zijn niet aannemelijk.

- U weet niet of u met een legaal of vals paspoort reisde (CGVS, p.17).

- U stelt eerst tijdens het onderhoud geen vingerafdrukken te hebben gegeven om uw documenten in orde te brengen (CGVS, p.17). U later geconfronteerd met de informatie uit de visumdatabank stelt u plots wel dat u uw vingerafdrukken moest geven (CGVS, p.25).

- U verklaart doorheen uw reisweg op geen enkel moment uw documenten in handen te hebben gehad, zelfs niet bij de controles in de luchthaven (CGVS, p.17-18).

- U weet niet hoeveel T. betaalde voor uw reisweg (CGVS, p.17). Nochtans is dat bedrag momenteel de reden waarom u problemen met haar vreest

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen reeds uw algemene geloofwaardigheid op drastische wijze.

2. Uw probleem is gemeenrechtelijk van aard: Uw probleem met T. over de terugbetaling van uw reisweg, omdat u uw taak als verzorgster van haar moeder eenzijdig beëindigde, heeft niets te maken met één van de vijf gronden vastgelegd in de Conventie van Genève (nationaliteit, ras, sociale groep, religie of politieke voorkeur).

3. Uw verklaringen over uw voorgehouden problemen met T. en haar familie na uw aankomst in België, overtuigen niet.

3.1 U weet helemaal niets over T. haar voorstel om voor haar moeder te zorgen, waardoor u reeds weinig overtuigend bent over de beweerde reden van uw komst naar België.

- U besprak niets over een terugbetaling van uw reisweg aan T. (CGVS, p.17).

• U kan niets vertellen over het concrete aanbod dat T. u deed om voor haar moeder te werken, enkel dat u via uw taak als verzorgster het geld van uw reisweg ging terugbetalen (CGVS, p.21).

• U weet niets over de verloning die u zou krijgen (CGVS, p.21); U weet niet na hoeveel tijd uw reisweg zou afbetaald zijn (CGVS, p.22); U weet niet hoeveel u T. moest terugbetalen (CGVS, p.22); U stelde geen vragen aan T. over uw verloning, terugbetaling, wanneer u loon zou krijgen. Het interesseerde u niet omdat zij al uw reisweg had betaald (CGVS, p.22).

• Het is op z'n minst opmerkelijk te noemen dat u helemaal geen informatie hebt over de financiële kant van het aanbod, gezien u met het idee uw familie in Angola te ondersteunen de job aannam (CGVS, p.17).

3.2 U ondernam geen stappen om uw probleem op te lossen.

- U ondernam geen concrete actie om de situatie op te lossen, buiten vertrekken (CGVS, p.23).

• U probeerde niet om T. terug te betalen (CGVS, p.23-24).

• U besprak geen andere maatregelen met T. in verband met een terugbetaling (CGVS, p.24).

3.3 Uw beweringen over de problemen voorafgaand aan of volgend op uw vertrek bij de moeder van T. en de bedreigingen die uw dochter zou ervaren hebben, zijn incoherent.

• U vertrok op 28 januari 2025 samen met T. uit Angola, kwam op 29 januari 2025 in België toe (zie verklaring DVZ pt. 10 en 33; CGVS, p. 13) en ging met haar naar het huis van haar moeder (CGVS, p. 12). U was samen met T. tot zij op 2 februari 2025 naar Angola terugkeerde en had diezelfde dag voor het laatst persoonlijk contact haar (CGVS, p.13-14).

• Op 4 februari zou u reeds door D. gebeld zijn dat T. haar bedreigde, waarna u D. niet meer sprak (CGVS, p. 14). Op 7 februari zou u dan vertrokken zijn, u moest brood gaan kopen en kwam niet meer terug (CGVS, p. 14, 18).

• U had geen problemen met T. of haar familie in Angola (CGVS, p.23), meer nog, u had jarenlang (sedert 2013) een goede band met T. en werd goed door haar behandeld (CGVS, p. 10, 12). Ze liet u in goede verstandhouding achter in haar moeders huis (CGVS p. 13). Het is dan ook opvallend dat zij zich op zo'n korte tijd zo drastisch tegen u zou keren, zelfs indien een ander meisje dat in het huis werkte zich na haar vertrek tegen u keerde en u bij T. zwart maakte (CGVS p. 13, 21; vragenlijst CGVS d.d. 29/10/2025, pt. 3.5).

• Bovendien stelt u meermaals dat T. D. ging bedreigen sinds u gevlucht bent (CGVS, p. 14; vragenlijst CGVS d.d. 29/10/2025, pt. 3.5). Het is dan ook volledig incoherent dat u enerzijds verklaart dat u op 4 februari al van D. te horen kreeg dat T. mannen gestuurd had om haar pijn te doen (CGVS, p. 15) en anderzijds dat u pas op 7 februari gevlucht bent (CGVS, p. 14, 18).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 4 december 2025. U maakte echter geen opmerkingen over, waardoor u geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/4 juncto 48/5, 57/5ter en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Doorheen haar verzoekschrift verwijst ze naar en citeert ze fragmenten uit algemene landeninformatie en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende relevante inventaris waarvan de stukken worden bijgevoegd:

“(…)

2. Medisch rapport dd. 27.08.2025 van dr. S. A..

3. Medisch rapport dd. 05.12.2025 van dr. P. JP.

4. Rapport van de Institute for Justice and Reconciliation dd. 17 mei 2023.

5. Rapport van the International Monetary Fund dd. mei 2025.

6. Rapport van de U4 dd. 25 februari 2010.

(…)”

2.3. Beoordeling

2.3.1. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.2. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster is het niet eens met deze motieven en benadrukt haar analfabetisme. Ze betoogt dat reeds bij aanvang van het persoonlijk onderhoud de tolk expliciet tussen kwam om te verduidelijken dat zij de gestelde vraag niet begreep. Ze vervolgt dat zij verklaarde geen sociale media te hebben omdat zij niet kan lezen. Verzoekster betoogt dat zij haar analfabetisme illustreerde aan de hand van voorbeelden uit haar dagelijkse leven. Ze vervolgt dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt welke concrete voorzorgen verweerder genomen heeft om tegemoet te komen aan haar bijzondere procedurele noden. Daarnaast brengt verzoekster middels haar verzoekschrift twee medische attesten bij waaruit blijkt dat zij obesitas heeft en een hoge bloeddruk waarvoor ze medicatie neemt.

Verzoekster slaagt er met haar betoog niet in bovenstaande terechte bevindingen te ontkrachten.

Vooreerst merkt de Raad op dat er geenszins enige stukken voorliggen waaruit kan worden vastgesteld dat verzoeksters medische staat en voorgehouden analfabetisme een impact zou hebben gehad op haar vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen.

Daarnaast stipt de Raad aan dat er ook in geen geval kan blijken dat verzoekster aan enig neuro-psychologisch onderzoek is onderworpen geweest waaruit kan vastgesteld worden dat zij daadwerkelijk lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat zij ten gevolge van haar voorgehouden analfabetisme (waaraan geen geloof wordt gehecht zoals uiteengezet onder 2.3.3.2.) en medische staat niet bij machte was om haar persoonlijk onderhoud in het kader van haar verzoek om internationale bescherming te volbrengen.

Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoekster tijdens het gehoor waar ze bijstand genoot van een advocaat en een tolk, niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure. De Raad wijst erop dat uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster, die inderdaad waar nodig verduidelijkingen kreeg (persoonlijk onderhoud, p. 3, 8-9, 14, 18-21), tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS wel degelijk precies en uitgebreid kon antwoorden op de vragen zonder gewag te maken van geheugenproblemen en/of trauma's en zonder bijkomende opmerkingen op het einde van haar onderhoud inzake de tolk, haar voorgehouden analfabetisme of haar medische toestand (persoonlijk onderhoud van 1 december 2025, p. 26). In tegendeel, ze verklaarde de tolk op het CGVS goed te begrijpen, in staat te zijn het interview af te leggen, dat zij alles heeft kunnen vertellen, het gesprek goed verlopen is en zij alle vragen goed begrepen heeft (persoonlijk onderhoud, p. 2, 24, 26).

Daarenboven maakte verzoekster in het kader van de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” geen gewag van (mentale) problemen die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van 29 oktober 2025).

Gelet op het voorgaande en gelet op onderstaande vaststellingen inzake verzoeksters ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas, treedt de Raad verweerders conclusie bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten gerespecteerd werden en dat hij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van de oude artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoekster, die Angola stelt te hebben verlaten wegens economische redenen, vreest bij een terugkeer gedood te worden door T. en diens familie voor wie zij in Angola en België gewerkt heeft als huishoudhulp, omdat deze familie haar reis naar België heeft betaald.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoekster met haar betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in haar verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.3.3.2. Vooreerst wordt er in de bestreden beslissing met reden gemotiveerd dat verzoekster geen zicht geeft op haar reële identiteit en levensomstandigheden in Angola.

Zo wordt er op goede gronden gemotiveerd dat de informatie te lezen uit de VISHIT niet overeenkomt met verzoeksters verklaringen op het CGVS en dit suggereert dat verzoekster zich ruim voor haar beweerde vertrek uit Angola in België bevond:

“Op het CGVS verklaart u J. F. M. te heten en geboren te zijn in Maquela do Zombo (CGVS, p.3-4). In de VISHIT staat u geregistreerd onder de naam F. P. N., met geboorteplaats Cabinda (zie administratief dossier).

• Om een Angolees paspoort te verkrijgen is het noodzakelijk om een Angolese identiteitskaart en geboortecertificaat voor te leggen, samen met het afnemen van biometrische gegevens (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw verklaring dat F. P. N. de persoon was die uw paspoort in orde bracht houdt dus geen steek (CGVS, p.24-25).

• U stelt dat u voor 28 januari 2025 nooit eerder een paspoort had of een visum aanvraag (CGVS, p.18). Uit de VISHIT valt af te leiden dat u reeds op 14 december 2023 een visum kreeg uitgereikt en het dus nog eerder moet hebben aangevraagd, met een paspoort geldig van 19 juli 2023 tot 19 juli 2038.”

Verzoekster volhardt in haar identiteit zoals aangegeven op het CGVS en repliceert in dit verband concreet dat zij zelf geen inzage in de documenten had doch zich bij het aanvraagproces beperkte tot het afgeven van haar vingerafdrukken. Verzoekster stelt dat zij geen kennis had van de administratieve stappen die werden ondernomen, noch van de exacte namen die op de documenten werden geregistreerd. Ze vervolgt dat de achternaam van haar moeder eveneens in de VISHIT genoteerd werd als “M.”, terwijl zij deze naam als “P.” kende en uitsprak, zoals ook op haar visum vermeld staat. Ze betoogt verder dat haar dochter door haar aangeduid werd als N., wat fonetisch overeenkomt met “Ng.” in de VISHIT. Verzoekster benadrukt dat de vastgestelde verschillen het gevolg zijn van haar beperkte kennis over administratieve formaliteiten en van de afhankelijkheid van derden bij het aanvragen en registreren van documenten. Verzoekster betoogt dat zij bovendien aangaf dat haar bazin, T., haar naar de betrokken dienst begeleidde voor het paspoort en visum. Verzoekster benadrukt dat zij nooit expliciet gevraagd werd naar eerdere aanvragen en geen toegang had tot de documenten die in 2023 werden opgemaakt. Verzoekster stelt verder dat haar huidige verklaring dan ook verband houdt met de informatie die zij daadwerkelijk kende en gebruikte, en niet tegenstrijdig is met het feit dat er eerder een visum op een ander paspoort werd verkregen.

Verzoekster brengt met dergelijk betoog in geen geval dienstige elementen bij die een ander licht kunnen werpen op verweerders correcte bevindingen. Verzoeksters betoog inzake de namen van haar moeder en dochter en omtrent haar slechts beperkte kennis over administratieve formaliteiten met hulp van derden kunnen allermint een afdoende en overtuigende verklaring bieden voor de informatie uit de VISHIT inzake een eerder uitgereikte visum op 14 december 2023 met andere identiteitsgegevens hetgeen niet te rijmen valt met verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en op het CGVS alwaar zij andere identiteitsgegevens opgaf en stelde enkel in 2024 een visum te zijn afgegeven na hulp van derden bij deze visumaanvraag (cf. administratief dossier, Opzoeking VIS van 10 februari 2025 en “DEMANDE PRT30562309046550”; Verklaring DVZ, p. 6, 10-11; persoonlijk onderhoud, p. 3-4, 17-18). Immers kan van een verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat hij eensluidende, consistente en nauwkeurige verklaringen aflegt over zijn identiteitsgegevens en dit vanaf het

eerste verzoek om internationale bescherming. Het feit dat verzoekster hieraan verzaakt heeft, doet dan ook afbreuk aan haar algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal dat verzoekster geen doorleefde doch tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot haar familie en zij bijgevolg niet oprecht is over haar levensloop en familiale situatie in Angola voor haar vertrek:

“• U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw vader plots overleed in 2002 (zie DVZ d.d. 29.10.2025, p.7). Op het CGVS verklaarde u echter dat uw vader overleed in 2023 (CGVS, p.5).

• U kent enkel de naam van uw vader en weet niets van hem of zijn overlijden, omdat hij uw moeder verliet. Nochtans verliet uw vader uw moeder pas toen u negen jaar oud was (CGVS, p.5).

• U stelt dat u in Maquela do Zombo samenwoonde met uw moeder en uw zus en op uw vijftiende naar Luanda te zijn verhuisd (CGVS, p.4). Als u op uw vijftiende naar Luanda verhuisde, zou dat neerkomen op 1991, terwijl uw zus pas geboren is in 1996 als zij 29 jaar oud is (CGVS, p.5-6).”

Verzoekster betoogt dat de interpretatie van verweerder dat haar vader bij haar moeder gewoond heeft tot zij negen jaar oud was een foutieve lezing betreft van haar verklaringen en zij nergens verklaard heeft dat haar vader effectief bij haar moeder heeft ingewoond en zij integendeel uitdrukkelijk aangaf dat zij haar vader nooit gezien heeft en hij na de zwangerschap vertrokken is. Verzoekster vervolgt dat deze schijnbare tegenstrijdigheid ontstaan is daar zij aangaf tijdens het persoonlijk onderhoud telefonisch contact gehad te hebben met haar vader, en dit contact ten onrechte geïnterpreteerd wordt als samenwoning.

Voorts repliceert verzoekster dat zij verduidelijkt heeft dat haar zus nog niet geboren was op het ogenblik dat zij op haar vijftiende naar Luanda vertrok en zich toen nog in de buik van haar moeder bevond. Verzoekster benadrukt dat met haar verklaring dat zij samen met haar moeder en zus is opgegroeid, zij niet naar een onafgebroken samenwoning verwees vanaf haar geboorte, maar naar de periode nadien, nadat haar zus werd geboren. Verzoekster meent dat haar verklaringen niet tegenstrijdig zijn, maar een lezing in hun context en volgens hun betekenis vergen waarbij *“opgroeien samen met”* wordt begrepen als een familiale en sociale realiteit en niet als een strikt chronologisch gegeven gekoppeld aan exacte kalenderjaren.

Verzoekster brengt met de loutere bekritisering van verweerders terechte opmerkingen en gevolgtrekkingen en met haar post-factum nuanceringen geenszins valabele elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen kunnen ontkrachten en haar weinig doorleefde en tegenstrijdige verklaringen kunnen verschonen. Immers stipt de Raad vooreerst aan dat verweerder geenszins motiveert dat haar ouders samenwoonden tot verzoekster negen jaar oud was, doch er met reden opgemerkt wordt dat verzoekster tegenstrijdige en gebrekkige verklaringen aflegt over het overlijden van haar vader ondanks dat zij reeds negen jaar oud was toen haar moeder verlaten werd door haar vader.

Voorst oordeelt de Raad dat verzoeksters post-factum nuanceringen in het verzoekschrift inzake de samenwoning met haar moeder en zus weinig aannemelijk zijn gelet op haar uitdrukkelijke verklaringen in dit verband op het CGVS (persoonlijk onderhoud, p. 4-5) waaromtrent geen opmerkingen werden overgemaakt zodat zij thans niet dienstig een andere lezing of betekenis kan geven aan haar verklaringen op het CGVS en haar inconsistente verklaringen over het samenwonen met haar zus en moeder niet kan verschonen.

Verder merkt de commissaris-generaal met betrekking tot verzoeksters voorgehouden analfabetisme terdege op:

“• U legt niet doorleefde verklaringen af met betrekking tot uw jeugd. U stelt het ene moment dat u altijd wegliep van school en bij mensen langs ging om hun haar te vlechten (CGVS, p.6). Het volgende moment stelt u dat niet wegliep van school, maar dat er geen geld was om naar school te gaan (CGVS, p.7).

• U gevraagd wat u dan deed tijdens uw jeugd als u niet naar school ging, stelt u water te verkopen zodat u geld kon opsturen naar Uige. U dan opnieuw gevraagd wat u deed toen u nog thuis woonde stelt u eerst dat u niets deed, om pas later te verklaren dat u uw moeder hielp met verkopen (CGVS, p.7).

• U verklaart dat u naast Portugees ook vloeiend Lingala spreekt (zie administratief dossier). Bovendien leert u Frans in het centrum (CGVS, p.13).

• U slaagde er reeds in het verleden in om een visum aan te vragen (zie supra).”

Verzoekster betoogt dat zij verklaarde dat zij in Angola niet naar school is gegaan wegens een gebrek aan financiële middelen en zij aangaf dat zij tijdens haar jeugd, vóór haar verhuis naar Luanda op eigen initiatief haar moeder probeerde te helpen door van jongs af aan goederen op straat te verkopen. Verzoekster benadrukt dat zij verklaarde Portugees en Lingala te spreken en zij momenteel Frans leert in het opvangcentrum. Verzoekster vervolgt dat uit haar verklaringen duidelijk blijkt dat zij wel talen kan spreken maar in geen enkele taal kan lezen of schrijven.

Met de loutere volharding in één versie van haar verklaringen kan verzoekster bovenstaande terechte overwegingen niet ontkrachten noch haar tegenstrijdige verklaringen verschonen. Immers benadrukt de Raad wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die consistente verklaringen aflegt over haar identiteit en levensomstandigheden, waaronder in casu verzoeksters schoolloopbaan. Daarnaast meent ook de Raad dat het weinig aannemelijk is dat verzoekster analfabeet zou zijn nu zij meerdere talen spreekt en kan aanleren en zij overigens reeds in het verleden erin slaagde een visum aan te vragen.

Voorts wordt er in de bestreden beslissing op pertinente wijze gemotiveerd dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar reisweg niet aannemelijk zijn:

“• U weet niet of u met een legaal of vals paspoort reisde (CGVS, p.17).

• U stelt eerst tijdens het onderhoud geen vingerafdrukken te hebben gegeven om uw documenten in orde te brengen (CGVS, p.17). U later geconfronteerd met de informatie uit de visumdatabase stelt u plots wel dat u uw vingerafdrukken moest geven (CGVS, p.25).

• U verklaart doorheen uw reisweg op geen enkel moment uw documenten in handen te hebben gehad, zelfs niet bij de controles in de luchthaven (CGVS, p.17-18).

• U weet niet hoeveel T. betaalde voor uw reisweg (CGVS, p.17). Nochtans is dat bedrag momenteel de reden waarom u problemen met haar vreest.”

Verzoekster betoogt dat zij verklaarde dat zij Angola per vliegtuig heeft verlaten op 28 januari 2025 en zij aangaf dat zij met een paspoort reisde dat in handen was van T., de persoon die haar naar België heeft gebracht. Verzoekster betoogt dat T. alle documenten bij zich had en alles voorbereid had voor de reis. Ze stelt dat zij verklaarde dat zij haar eigen gezicht herkende op het paspoort, maar dat zij niet kon beoordelen of het om een echt dan wel vals document ging, aangezien zij nooit eerder had gereisd. Verzoekster benadrukt dat zij aangaf dat T. het paspoort gedurende de volledige reis bij zich hield en dat zij het document nooit zelf in handen heeft gehad. Verder stelt verzoekster dat T. haar slechts één keer vroeg om een foto te laten nemen, zonder dat zij wist waarvoor deze diende en tot op heden het paspoort zich nog steeds bij T. bevindt. Verzoekster betoogt dat tijdens haar relaas over de reis zij bedoelde dat zij tijdens de reis van Angola naar België geen vingerafdrukken heeft moeten afgeven en de verwarring die hieromtrent is ontstaan, het gevolg is van het feit dat verweerder midden in het relaas opnieuw over de reis vragen begon te stellen over het paspoort.

Verzoekster kan met de loutere volharding in haar verklaringen in geen geval haar tegenstrijdige, uiterst gebrekkige en weinig aannemelijke verklaringen over haar reisweg waaronder het bedrag verschonen. De Raad stipt hierbij aan dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die consistente verklaringen aflegt over zaken die in direct verband staan met haar vrees en de omstandigheden van vertrek, in casu verzoeksters reisweg en het bedrag hiervan hetgeen de reden vormt voor verzoeksters probleem met T., haar bazin.

2.3.3.3. Vervolgens wordt er met reden gemotiveerd dat verzoeksters probleem gemeenrechtelijk van aard is:

“Uw probleem met T. over de terugbetaling van uw reisweg, omdat u uw taak als verzorgster van haar moeder eenzijdig beëindigde, heeft niets te maken met één van de vijf gronden vastgelegd in de Conventie van Genève (nationaliteit, ras, sociale groep, religie of politieke voorkeur).”

Verzoekster laat bovenstaande pertinente bemerking ongemoeid en laat na enig verband aan te tonen met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

2.3.3.4. Verder motiveert de commissaris-generaal op correcte wijze dat verzoeksters verklaringen over haar voorgehouden problemen met T. en haar familie na haar aankomst in België hoe dan ook niet overtuigen.

Zo wordt er in de bestreden beslissing op pertinente wijze opgemerkt dat verzoekster helemaal niets weet over het voorstel van T. om voor diens moeder te zorgen waardoor zij reeds weinig overtuigend is over de beweerde reden van haar komst naar België:

“• U besprak niets over een terugbetaling van uw reisweg aan T. (CGVS, p.17).

• U kan niets vertellen over het concrete aanbod dat T. u deed om voor haar moeder te werken, enkel dat u via uw taak als verzorgster het geld van uw reisweg ging terugbetalen (CGVS, p.21).

• U weet niets over de verloning die u zou krijgen (CGVS, p.21); U weet niet na hoeveel tijd uw reisweg zou afbetaald zijn (CGVS, p.22); U weet niet hoeveel u T. moest terugbetalen (CGVS, p.22); U stelde geen vragen aan T. over uw verloning, terugbetaling, wanneer u loon zou krijgen. Het interesseerde u niet omdat zij al uw reisweg had betaald (CGVS, p.22).

• Het is op z'n minst opmerkelijk te noemen dat u helemaal geen informatie hebt over de financiële kant van het aanbod, gezien u met het idee uw familie in Angola te ondersteunen de job aannam (CGVS, p.17).”

Verzoekster verwijst louter naar de afgelegde verklaringen op het CGVS met tevens een verwijzing naar algemene landeninformatie maar kan hiermee haar eigen manifest gebrekkige verklaringen niet in een ander daglicht stellen.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal terdege dat verzoekster geen stappen ondernam om haar probleem op te lossen:

“• U ondernam geen concrete actie om de situatie op te lossen, buiten vertrekken (CGVS, p.23).

• U probeerde niet om T. terug te betalen (CGVS, p.23-24).

• U besprak geen andere maatregelen met T. in verband met een terugbetaling (CGVS, p.24).”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad bovenstaande terechte bevindingen tot de zijne.

Tot slot wordt er in de bestreden beslissing op correcte wijze geoordeeld dat verzoeksters beweringen over de problemen voorafgaand aan of volgend op haar vertrek bij de moeder van T. en de bedreigingen die haar dochter zou ervaren, incoherent zijn:

• *U vertrok op 28 januari 2025 samen met T. uit Angola, kwam op 29 januari 2025 in België toe (zie verklaring DVZ pt. 10 en 33; CGVS, p. 13) en ging met haar naar het huis van haar moeder (CGVS, p. 12). U was samen met T. tot zij op 2 februari 2025 naar Angola terugkeerde en had diezelfde dag voor het laatst persoonlijk contact haar (CGVS, p.13-14).*

• *Op 4 februari zou u reeds door D. gebeld zijn dat T. haar bedreigde, waarna u D. niet meer sprak (CGVS, p. 14). Op 7 februari zou u dan vertrokken zijn, u moest brood gaan kopen en kwam niet meer terug (CGVS, p. 14, 18).*

• *U had geen problemen met T. of haar familie in Angola (CGVS, p.23), meer nog, u had jarenlang (sedert 2013) een goede band met T. en werd goed door haar behandeld (CGVS, p. 10, 12). Ze liet u in goede verstandhouding achter in haar moeders huis (CGVS p. 13). Het is dan ook opvallend dat zij zich op zo'n korte tijd zo drastisch tegen u zou keren, zelfs indien een ander meisje dat in het huis werkte zich na haar vertrek tegen u keerde en u bij T. zwart maakte (CGVS p. 13, 21; vragenlijst CGVS d.d. 29/10/2025, pt. 3.5).*

• *Bovendien stelt u meermaals dat T. D. ging bedreigen sinds u gevlucht bent (CGVS, p. 14; vragenlijst CGVS d.d. 29/10/2025, pt. 3.5). Het is dan ook volledig incoherent dat u enerzijds verklaart dat u op 4 februari al van D. te horen kreeg dat T. mannen gestuurd had om haar pijn te doen (CGVS, p. 15) en anderzijds dat u pas op 7 februari gevlucht bent (CGVS, p. 14, 18). Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 4 december 2025. U maakte echter geen opmerkingen over, waardoor u geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities."*

Met slechts de volharding in haar verklaringen zoals afgelegd tijdens de administratieve procedure en de verwijzing naar algemene landeninformatie brengt verzoekster evenwel geen concrete elementen bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande pertinente weigeringsmotieven.

Waar verzoekster haar analfabetisme benadrukt, zij betoogt dat de tolk bij aanvang van het persoonlijk onderhoud expliciet tussenkwam om te verduidelijken dat zij de gestelde vraag niet begreep en zij verder benadrukt dat in dit verband het onredelijk en disproportioneel is om een hoge mate van precisie en chronologische nauwkeurigheid te verwachten, wijst de Raad erop dat zij hiermee geenszins haar incoherente, gebrekkige, weinig doorleefde en tegenstrijdige verklaringen kan verschonen. Vooreerst kan dienstig verwezen worden naar de vaststellingen onder 2.3.2. (supra) en wordt benadrukt dat verzoekster in geen geval haar analfabetisme aannemelijk heeft kunnen maken (infra). Verder beklemtoont de Raad dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud evenwel blijkt dat de tolk/de protection officer de vragen waar nodig verduidelijk heeft, er daarnaast vastgesteld kan worden dat er zich geen noemenswaardige problemen voordeden tijdens het onderhoud en verzoekster geen problemen ondervond om haar verklaringen uitgebreid en gedetailleerd uiteen te zetten en concreet te antwoorden op de gestelde vragen (persoonlijk onderhoud, p. 3, 8-9, 14, 18-21). Verzoekster stelde de tolk op het CGVS en de vragen goed te begrijpen, zij alles heeft kunnen vertellen, het gesprek goed verlopen is en zij alle vragen begrepen heeft (persoonlijk onderhoud van 1 december 2025, p. 2, 26).

Tevens merkt de Raad op dat noch uit verzoeksters gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Daargelaten verzoeksters voorgehouden analfabetisme wijst de Raad erop dat er redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoekster, die overigens in staat is meerdere talen te spreken, in staat is doorleefde, coherente en eenduidige verklaringen af te leggen over de feiten die haar ertoe hebben gebracht haar land van herkomst te verlaten. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoeksters persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in haar land van herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld met waar nodig herhalings/verduidelijkingen (cf. supra), die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat haar zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Portugees, verzoeksters advocaat was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met verzoeksters profiel evenals met de algemene situatie in haar land van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoekster, werden haar rechten gerespecteerd en kon zij voldoen aan haar verplichtingen.

De Raad merkt verder op dat verzoekster geenszins aantoont dat haar voorgehouden analfabetisme haar verstandelijke vermogens aantast in die mate dat zij hierdoor niet in staat was coherente en eenduidige verklaringen af te leggen inzake kernelementen van haar vrees.

Hierbij kan nog aangestipt worden dat het feit dat een persoon ongeschoold is, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, 26 August 2020, p. 89).

Waar verzoekster nog een omstandig betoog uiteenzet inzake de verwarring over de tijdslijn van de geboorte van haar dochters, acht de Raad dit betoog niet dienstig daar in de bestreden beslissing verzoekster geenszins tegenstrijdige verklaringen hieromtrent verweten worden. Dergelijk betoog kan dan geen ander licht werpen op verweerders draagkrachtige bevindingen zoals weergegeven in de bestreden beslissing die in casu voldoende determinerend zijn voor de conclusie dat verzoekster geen zicht biedt op haar reële identiteit en levensomstandigheden in Angola en haar relaas ongeloofwaardig is (supra).

2.3.3.5. De Raad merkt inzake de medische problematiek van verzoekster nog op dat deze geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals het Hof van Justitie overigens reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Immers toont verzoekster in casu geenszins aan dat zij omwille van de aangevoerde symptomen zou worden onderworpen aan vervolging of een 'onmenselijke behandeling' in de zin van oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat haar op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd.

Geheel ten overvloede herinnert de Raad er nog aan dat voor de beoordeling van haar medische problemen verzoekster gebruik dient te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.6. Met betrekking tot verzoeksters vertrek uit Angola wegens de sociaaleconomische situatie, moet tot slot opgemerkt worden dat socio-economische overwegingen niet zonder meer onder het toepassingsgebied vallen van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en slechts relevant zijn in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zelf zal worden geconfronteerd met een onmenselijke behandeling veroorzaakt door een intentioneel menselijk handelen. In het dossier van verzoekster zijn geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in haar hoofd suggereren. Er wordt niet aangetoond dat verzoekster bij terugkeer naar Angola op intentionele wijze door een menselijk handelen zal worden geconfronteerd met een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften. Immers moet in dit verband aangestipt worden dat verzoekster geen zicht geeft op haar reële identiteit en levensomstandigheden in Angola en haar vluchtrelaas waaronder analfabetisme ongeloofwaardig werden waarbij nog wordt benadrukt dat verzoekster reeds werkervaring heeft, Portugees spreekt alsook Lingala en momenteel Frans leert (Verklaring DVZ, p. 6-7; persoonlijk onderhoud, p. 13).

2.3.3.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangebrachte vluchtrelaas of aan de door verzoekster ingeroepen vrees.

De Raad meent dat verzoekster zich dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dit ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op de doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet (heden artikel 4, vijfde lid van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347)).

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven, is er geen reden om verzoeksters relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoog dat zij in Angola geen (staats)bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen. Ook is artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 inhoudelijk hetzelfde aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, § 2, a), b) de omzetting is.

2.3.4. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel oud 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont met de verwijzing naar algemene landeninformatie omtrent menselijke uitbuiting, mensenhandel, machtsmisbruik en corruptie in Angola evenwel niet aan dat er heden in Angola een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde oud artikel 48/4 in aanmerking worden genomen. De in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie heeft geen betrekking op een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.3.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin maakt verzoekster een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU